

УКРАЇНА В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ НОВИХ ЕКОНОМІЧНИХ І ПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИН МІЖ ДЕРЖАВАМИ

Баранова М.С., студ.

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.А. Кулініч**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Одне з важливих і актуальних питань України на сучасному етапі є питання економічних і політичних відносин з іншими державами. Завдяки економічній політиці нашої держави, довгоочікуваного старту проведення реформ, економіка України на сьогоднішній день демонструє перші ознаки власної стабілізації. Відповідно, можна прогнозувати поліпшення інвестиційного та бізнес-клімату й подальше зростання економічних показників нашої держави, однак, надто скромні темпи запланованого зростання свідчать про те, що в нашій країні поки що не запуснено всі механізми нормальної економічної діяльності. Для народного господарства нашої країни характерні такі негативні тенденції як спад виробництва, загальні неплатежі, зростання державного боргу та дефіциту державного бюджету, приховане безробіття, загострення соціальних суперечностей. Єдиний вихід з кризового становища, що склалося, є перехід до ринкового механізму господарювання та інтеграція економіки України у світогосподарську систему.

У суспільній свідомості вже склалося розуміння того, що недооцінка ролі світогосподарських стосунків у становленні економічного суверенітету держави може завдати великої шкоди. Але реальна взаємодія країни із зовнішнім світом в галузі економічного співробітництва поки що не набула потрібного динамізму.

Простежимо перетворення останнього часу, що дозволяють формувати Україні нові економічні і політичні відносини.

У Постанові Верховної Ради України від 2 липня 1993 року «Про основні напрями зовнішньої політики України» Україна вперше заявила про власні євроінтеграційні прагнення. У документі закріплювалося, що «перспективною метою української зовнішньої політики є членство України в Європейських Співтовариствах за умови, що це не шкодитиме її національним інтересам. З метою підтримання стабільних відносин з Європейськими Співтовариствами Україна укладе з ними Угоду про партнерство і співробітництво, реалізація якої стане першим етапом просування до асоційованого, а згодом – до повного її членства у цій організації».

Відмова вищого керівництва держави у листопаді 2013 року від підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС спричинила початок масового мирного протесту в Україні на захист євроінтеграційних прагнень народу України, що отримав назву «ЄвроМайдан».

Після перемоги в Україні Революції Гідності, 13 березня 2014 року Верховна Рада України прийняла Постанову «Про підтвердження курсу України на інтеграцію до Європейського Союзу та першочергові заходи у цьому напрямі», якою підтверджується незворотність курсу України на європейську інтеграцію, метою якої є набуття членства в Європейському Союзі.

З підписанням та ратифікацією у 2014 році Угоди про асоціацію між Україною та ЄС відносини сторін почали розбудовуватися у якісно новому форматі політичної асоціації та економічної інтеграції. Під час підписання Угоди про асоціацію 27 червня 2014 року Президентом України П.О. Порошенком та під час її ратифікації 16 вересня 2014 року Верховною Радою України було зроблено заяви, що Україна розглядає укладення Угоди про асоціацію як черговий крок на шляху до досягнення кінцевої мети європейської інтеграції – набуття повноправного членства України в Європейському Союзі

Окремі розділи Угоди про асоціацію почали тимчасово застосовуватися з 1 листопада 2014 р., а з 1 січня 2016 року почала функціонувати поглиблена і всеохоплююча зона вільної торгівлі (ПВЗВТ) між Україною та ЄС. Процес ратифікації Угоди усіма державами-членами та інституціями ЄС було завершено 11 липня 2017р. У повному обсязі Угода набула чинності 1 вересня 2017 р.

2017 рік характеризувався як досягненнями так і провалами українського уряду в економічній політиці. Головним же наслідком його діяльності стало перебалансування економічних, соціальних та ресурсно-екологічних складових розвитку. При цьому, економіка України у 017 році продовжувала повільно зростати, але цих темпів росту без майбутніх дієвих кроків уряду буде недостатньо для економічного прориву у 2018 році, який виявляється не простішим за минулий рік.

Сучасна економіка є настільки високо динамічною і схильною до ризикових проявів, що навіть професіонали не ризикують робити точні прогнози на майбутнє, обережно висловлюючи думку лише про можливі тренди. Однак повністю відмовитися від процесів прогнозування і планування не представляється можливим. По суті, лише на підставі попередніх розрахунків можна виробити стратегію сталого розвитку економіки країни, що допоможе максимально швидко вийти зі стану кризи.

Україна не є винятком з цього правила. Щорічно ми можемо читати прогнози, зроблені експертами з урядових відомств, а також знайомитися з думками незалежних аналітиків і викладками міжнародних організацій, які пропонують нам своє бачення динаміки найважливіших макроекономічних показників держави.

12 січня Президент України П. Порошенко підписав Указ «Про Стратегію сталого розвитку “Україна-2020”», яка визначає цілі, напрями, пріоритети розвитку країни, а також містить 25 ключових показників, за якими можна буде оцінити перебіг виконання реформ і програм. Метою реформ задекларовано досягнення європейських стандартів життя та гідного місця Україні в світі. У перспективному розвитку країни визначено чотири основні вектори:

- вектор розвитку – забезпечення сталого розвитку держави, проведення структурних реформ і, як наслідок, підвищення стандартів життя. Україна має стати державою із сильною економікою та з передовими інноваціями;

- вектор безпеки – забезпечення гарантій безпеки держави, бізнесу та громадян, захищеності інвестицій і приватної власності;

- вектор відповідальності – це забезпечення гарантій, що кожен громадянин, незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного й соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак, матиме доступ до високоякісної освіти, системи охорони здоров'я та інших послуг у державному та приватному секторах;

- вектор гордості – забезпечення взаємної поваги та толерантності в суспільстві, гордості за власну державу, її історію, культуру, науку, спорт.

У рамках названих чотирьох векторів руху «Стратегія-2020» включає в себе 62 реформи. З них пріоритетними визначено вісім реформ і дві програми. При цьому в документі уточнюються, що кількість і зміст названих реформ та програм розвитку держави можуть змінюватися в процесі реалізації.

В рамках вищезазначеного, необхідно підкреслити, що у світових ділових колах на сучасному етапі Україна однозначно сприймається як країна високого ступеню ризику стосовно налагодження економічної співпраці. Все це диктує необхідність невідкладного здійснення ґрунтовного теоретичного осмислення та пошуку практичних рішень і механізмів, які б дозволили країні подолати ситуацію, що склалася, прискорити всебічне і повноцінне її залучення до світового господарства.